

altsaa ikke har gjort det, jeg talte om før, nemlig at tilvejebringe en virkelig gennemgribende principiel Sondring mellem Banker paa den ene Side og Sparekasser paa den anden Side. Og da dette kan have sin Betydning for Bankerne, og da endvidere de Regler, som her har faaet Lovforslags Form, gennemgaaende — man kan tvistes om en enkelt Bestemmelse hist og her, men gennemgaaende — er sunde, naturlige Regler, som enhver god Bank af sig selv kunde være tilbøjelig til at følge, forekommer det mig, at det kan have sin Betydning at faa dem lovfæstet, navnlig fordi man derigennem vil slippe ud over alle mulige Fristelser, i hvert Fald i en overskuelig Aarrække, fra Lovgivningsmagtens Side til at paalægge Bankvæsenets Udvikling altfor generende Baand. Her er man ikke gaaet videre, end hvad der særdeles godt kan forsvares; man gør i hvert Fald ingen Ulykker med det, og mange af Bestemmelserne kan være yderst fornuftige og rigtige. Derfor synes jeg, at man burde gribe til og sige som saa: Naar nu i dette Øjeblik Lovgivningsmagten er, om jeg saa maa sige, i godt Humør og velvilligt stemt overfor Bankerne, lad os saa faa denne Lov, saaledes at vi ud af de paa dette Omraade ved en i og for sig naturlig Udvikling skabte Regler faar en Lovgivning.

Formanden: Folketingsmanden for Præstø Amts 3die Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Andreasen: Det, der har givet mig Anledning til at gøre en kort Bemærkning, er en Udtalelse af den sidste ærede Taler (Schövelin), der lød omtrent saaledes, at det var skæbnsvangert, at vi aldrig her i Landet har forstaaet, at det gælder om at begunstige Sparerne fremfor Laantagerne. Overfor denne Udtalelse vil jeg gerne have Lov til at sige, at naar vi her i Landet ved Lov Nr. 22 af 15. Februar 1908 er gaaet saa vidt, at vi har bevilget indtil 10 Mill. Kr. i Statstilskud til Folk, der sætter Penge i Banker, synes jeg, at man ikke godt kan komme længere ud i Retning af at begunstige Sparere. Naar man giver de Folk, som har Penge at sætte ind i Pengeinstitutter, rent og skært Statstilskud, synes jeg, det er paa Tide at tale om, hvad man da skal gøre for dem, der ingen Penge har, men som skal laane hos dem, der har Formue.

Ministeren for Handel og Søfart (Muis): Den hele Diskussion har jo i saa høj Grad haft en akademisk Karakter, at

det i og for sig er vanskeligt at pille enkelte Bemærkninger ud. Jeg vil først og fremmest takke for den Velvillie, hvormed Lovforslaget er blevet modtaget her. I det store og hele er det fra alle Sider indrømmet, at Gennemførelsen af en Banklov vilde være en Fordel. Naar det ærede Medlem fra Bjerre (Jørgen Jensen) frygtede for, at man ved de Forholdsregler, der tages her i Lovforslaget, skulde konkurrere Sparekasserne ud, synes jeg ikke, der er nogen Grund til egentlig at vente det. Men det er et vanskeligt Spørgsmaal, thi dersom Tendensen hos de Mennesker, der ligger inde med løse, disponible Penge, gaar i Retning af at foretrække at sætte dem i Bankerne fremfor i Sparekasserne — hvis der virkelig er en saadan Tendens, hvad jeg altsaa ikke tror, der er —, vil det være farligt gennem Lovgivningsbestemmelser at søge at hemme den.

Det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds (Andreasen) bemærkede, at Staten burde overtage Bankerne og Sparekasserne. Jeg tror imidlertid, det vilde være noget af det farligste, man kunde gøre. For Sparekassernes Vedkommende kunde man endda forstaa det; men Bankerne er jo netop Institutter, der først og fremmest kræver en absolut Bevægelighed; der stilles særlige Krav netop i modsat Retning af, hvad man kunde vente vilde blive Følgen, dersom man gik over til Statsdrift. — Saa rejste det ærede Medlem for Præstø Amts 3die Valgkreds Spørgsmaalet om Forbud mod Bankbestyrelsesmedlemmers Indtræden i andre finansielle Foretagender. Selvfølgelig kan der være noget overordentlig tiltalende ved et saadant Forbud, men utvivlsomt er der ogsaa noget berettiget i det, Bankdirektørerne gør gældende, at de til Dels er nødte til at have Sæde i Bestyrelserne for de Selskaber, som de arbejder sammen med, for at have den fornødne Kontrol med dem og den fornødne Indsigt netop under Samarbejdet.

Det ærede Medlem for Maribo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) kom med en Udtalelse, der var mig meget kærkommen, idet han sagde, at man ikke maatte glemme, at Bankerne skal konkurrere med Ulandet, og at enhver Bestemmelse, der lægger Baand paa Bankernes Virksomhed, hvorved denne Konkurrence hemmes, altid hurtigt vil straffe sig.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schövelin) berørte Spørgsmaalet om, hvorvidt vi i den senere Tid har haft en for høj eller for lav Diskonto. Han hævdede, at vi sikkert havde haft en for